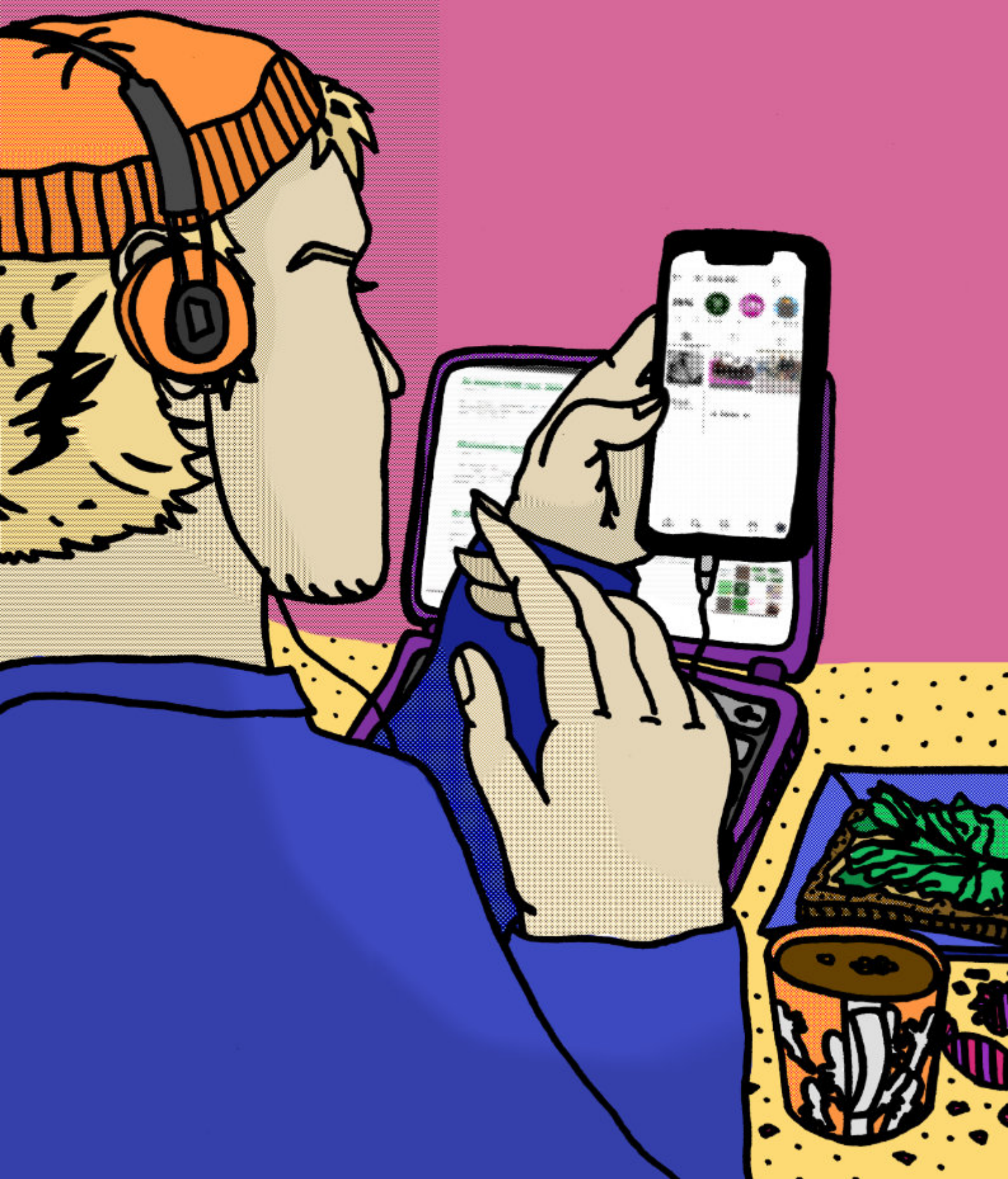

asiaana

udk

01/2023

4. Asiasanan toimituksen esittely
2023

6. Keijo Hämäläinen Tampereen
yliopiston puikkoihin -Mitä
opiskelijat toivovat uudelta
rehtorilta?

10. Bobcatsss

14. Akateemisen kyykän MM-
kilpailut pelireissu-reportaasi,
2023

16. Haastattelu: Aj-podin pitäjä
Peltola haluaa tarjota
virtuaalista takkatulta korville,
mutta ei nauti
päämäärättömästä mutuilusta

18. Pakina

20. Avaruuden ikkuna - Rikas,
rakas ja koukuttava

22. Avaruuden ikkuna - Kylmä.
Kuolettava ja kaunis

24. Kuukauden karvakaveri

Jännitystä ilmassa

Pääkirjoittajan terveiset

Onni Seppänen

Eletään jännittävää aikaa: Suomi on lähettänyt Euroviisuihin ehdokkaan, jota povataan vedonlyöntitilastoissa aivan kärkehahinoihin, jopa voittoon. Tampereella eletään poikkeuksellista jääkiekkohuumaa, kun kaupungin molemmat suuret jääkiekkoseurat taistelevat tosissaan suomenmestaruudesta. Eduskuntavaalitkin hämmöttävät ihan nurkan takana. Yksikään näistä jännityksenaiheuttajista ei kuitenkaan vedä vertoja seuraavalle: Asiasanaa on hypännyt osaksi digitaalista maailmaa, kohti tuntematonta!

Niin, näin Asiasanan päätoimittajana voin sanoa, että minun alkuvuoteni on ainakin ollut äärimmäisen jännittävä. Voitaisiin puhua jopa karmivasta ja pelottavasta. Olen monta kertaa pienessä päässäni kantanut huolta, että voinko minä, täysin keltanokka fuksi, tehdä näitä muutoksia. Vieläpä lehden suurena juhluvotena. Toisaalta kenties muutokset vaativatkin aina jonkun tarpeeksi uhkarohkean hölmön syntyäkseen.

Tärkeää on myös muistaa, mitä kaikkea jännityksen tunne kertoo kokijastaan. Se on aina merkki siitä, että välittää. Olisi perin huolestuttavaa, jos mikään elämässä ei koskaan aiheuttaisi edes pientä jännityksen kutkutusta. Haluankin kiittää kaikkia teitä arvon lukijoita siitä, miten olette sietäneet yhteisen lehtemme muutos uutisten aiheuttamia jännityksen tunteita. Toivottavasti kuluva vuosi antaa vielä paljon aihetta jännittämiselle!

Asiasanan toimituksen esittely 2023

Teksti: Saku Smolander

Mistä koostuu hyvä esittely? Ehkä muutamasta hassusta kysymyksestä ja hyvistä pörstäkuvista? Jotain sen tapaista. Seuraavaksi seuraa seuraavanlaista: lyhyt katsaus toimitukseemme ja tiimiimme. Toivottavasti olet valmis. Tai no, ei se niin välttämätöntä ole.

Kysymykset:

1. Mikä sai sut hakemaan Asiasanan tiimiin mukaan?

2. Sanotaan, että käytettävissäsi on rajaton budjetti. Millaisen Asiasanan julkaisun toteuttaisit?

3. Guilty pleasure -biisi?

Onni Seppänen (Asiasanan päätoimittaja)

1. Näin Asiasanassa potentiaalia. Toimitushommat ovat muutenkin kiinnostaneet jo pitkään.
2. Tekisin korkeatasoisen dokumenttisarjan, joka käsittelisi UDKn historiaa, nykytilaa ja tulevaisuutta.
3. Daddy Yankee - Gasolina

Miika Moilanen (Asiasanan toimitus, valokuvaaja ja videotuottaja)

1. Halusin toteuttaa monimediaista sisältöä Asiasanaan ja olla mukana ainejärjestömme ulospäin suuntaavassa viestinnässä.
2. Kunnan studio greenscreeneineen olisi siisti ihan perus haastatteluihin, kuin myös kokeilevempaan (eli perseily) sisältöön.
3. Martti Servo & Napander - Ufo tarjosi kaakaon

Juho Eronen (Asiasanan toimitus, videotuottaja)

1. Asiasana vaikutti vaan huikealta projektilta, jonka kehittämiseen halusin mukaan!
2. Joku matkailukeskeinen videoprojekti tai juttusarja, jossa päästäisiin tutustumaan eri maissa erilaisiin ihmisiin ja kulttuureihin.
3. Jedward - Lipstick

Elias Peltola (Asiasanan podcastvastaava)

1. Podcastvastaavan pesti houkutteli, joten päätin hakea. Nyt on päässyt kuitenkin tekemään muutakin kuin pelkkää podia.
2. Liian vaikea sanoa, kun on rajaton budjetti. Varmaan nykyisellä meiningillä, mutta nostaisin miljoonan tuntipalkkaa.
3. Ice Spice - In ha mood

Maria Arro (Asiasanan toimitus)

1. Uuden oppiminen, uteliaisuus ja kesän koitoksiin valmistautuminen.
2. Reportaasin tekeminen kansainväliseltä avaruusasemalta olis aika siisti juttu, joten sinne suuntaisin jos olisi rahaa rajattomasti. Pieni koulutus ennen matkaa voisi tosin olla paikallaan, mutta eiköhän senkin saisi rahalla hoitumaan.
3. The Hanging Tree - Hunger Games leffasta

Jemina Raukamo (Asiasanan toimitus)

1. Maukas laatujournalismi on aina maukasta, vielä maukaampaa vielä kun itse tekee. (Eli siis rakkaudesta lajiin, lehtijuttujen tekeminen on kivaa!)
2. Asiasana aikakauslehtityylisenä julkaisuna KAIKKIIN Suomen lehtipisteisiin myyntiin, hienona värillisenä julkaisuna ja hienolla kiiltopaperilla. Ja tietenkin mukana olis joku tosi kiva pieni lukijalahja! (Samal tavalla ku lastenlehdissä on kaikkea kivaa tilpehööriä!)
3. Ei siis ainakaan tää: <https://youtu.be/dQw4w9WgXcQ>

Sanni Huttunen (Asiasanan toimitus ja taiteija)

1. Asioiden tekeminen omin kätösin ja aivonystyröin kiinnostaa!
2. Kartottaisin maailman top 3 vesiliukumäkeä.
3. Black - Wonderful Life (Ei niinkään biisi vaan peräkkäisten toistojen määrä)

Erja Ronkainen (Asiasanan toimitus)

1. Asiasanan toimituksessa on perinteisesti niin hyvä boogie, että halusin mukaan meisinkeihin, vaikkakin tällaseen vähän vähemmän toimitukselliseen rooliin. Kaikkia käsiä tarvitaan!
2. Joku huikkee "Asiasana Live" -spektaakkeli. Lavalla haastatteluja, pohdintoja, taidetta monessa muodossa ja lopuksi bileet!
3. Kari Salmelainen - Tahdon olla sun napakymppis

Saku Smolander (Asiasanan toimitus)

1. Halu päästä kirjoittamaan muutakin kuin oppimispäiväkirjoja ja huonoja twiittejä.
2. Siin vaiheessa ku Asiasanalle ois pistetty tarpeeksi kysymyksiä, nii tehtäis "Frequently Asked Questions" -video, joihin vastataan laskuvarjohypyn yhteydessä. Kaikkiin kysymyksiin vastattaisiin hypyn aikana.
3. Katy Perry - Birthday

Ruoka Lusikka (Pakinoitsija)

1. Hain Asiasanaan, koska minulla on asiat ja sanat hallussa.
2. Jonkin, jolle kävisi samoin kuin Salaman Hannun Juhannustansseille.
3. Britney Spears - Toxic

Keijo Hämäläinen Tampereen yliopiston puikkoihin - Mitä opiskelijat toivovat uudelta rehtorilta?

Teksti: Maria Arro

Taustoitusta tapahtumista

Aiemmin erillisinä yliopistoina tunnetut Tampereen teknillinen yliopisto ja Tampereen yliopisto yhdistyivät siirtymäkauden hallituksen valmistelun tuloksena vuoden 2019 alussa. Uuden säätiöyliopiston rehtoriksi haettiin ”näkemyksellistä muutosjohtajaa”. Rehtoriksi valittiin tiede- ja tutkimusjohtajanakin tunnettu **Mari Walls**. Wallsin muutosten, uudistusten ja leikkausten värittämä viisivuotiskausi on jakanut mielipiteitä ja saanut osakseen runsaasti kritiikkiä niin opiskelijoiden kuin henkilökunnankin puolelta.

Toukokuun viimeinen päivä päättyy Wallsin kausi Tampereen yliopiston rehtorina. Uuden rehtorin valintaprosessi oli pitkään käynnissä ja spekulatioita rehtorihausta on voinut lukea aina valtakunnan mediasta asti. Tammikuun loppuun asti näytti mahdolliselta, että rehtorina voisi jatkaa jopa nykyinen rehtorimme Mari Walls. Walls ratkaisi

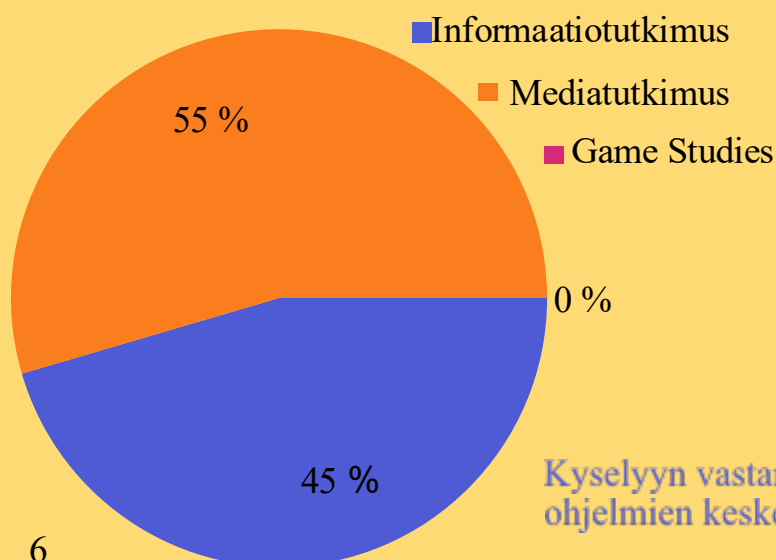
kuitenkin tilanteen itse vetäytymällä kisasta helmikuun alussa.

Maaliskuun 22. päivän jälkeen ei ole enää tarvinnut arvuutella. Tampereen yliopiston rehtoriksi valittiin nykyinen Jyväskylän yliopiston rehtori Keijo Hämäläinen. Uudessa tehtävässään hänen on määrä aloittaa kesäkuun ensimmäisenä päivänä. Mitä opiskelijat ajattelevat tästä kaikesta? Mitä Wallsin kaudesta on jäänyt käteen? Entä millaisia ominaisuuksia unelmien rehtorilla on?

Asiasanan toimitus lähti selvittämään UDK:laisten mielteitä rehtorivalintaan liittyen. Vastauksen saimme noin 5%:lta UDK:n opiskelijoista.

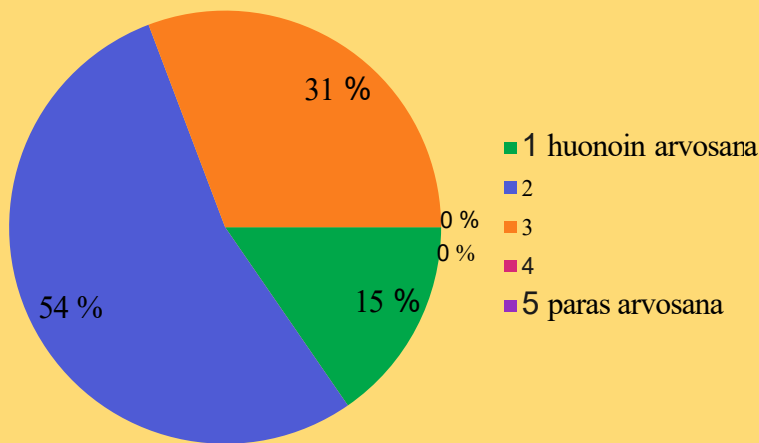
Kartoitus osoitti, että UDK:laisten mielipide Wallsin rehtorikaudesta on melko yhtenevä yleisen mielipiteen kanssa. Vastaaajista puolet arvioi Wallsin arvosanaksi kakkosen. Wallsin nähtiin suoriutuneen rehtorin tehtävistään kokonaisuudessaan melko huonosti. Reilu neljännes arvioi rehtorikauden kohtalaiseksi. Heikon arvosanaan vaikuttivat erityisesti rehtorin huono maine yliopiston sisällä, mutta myös yhteisön ulkopuolelle välittynyt kuva. Huonon maineen taustatekijät löytyvät pitkälti isolla kädellä täytäntöön viedyistä leikkaus- ja vähennystoimista. “Voidaankin sanoa, että rehtori lienee onnistunut siinä, mitä on palkattukin tekemään, eli leikkaamaan” totesi eräs vastaajista.

Kyselyyn vastanneiden tutkinto-ohjelma:

Kyselyyn vastanneet jakautuivat suomenkielisten tutkinto-ohjelmien kesken hyvin tasaisesti.

Minkä arvosanan antaisit nykyiselle rehtorillemme Mari Wallsille?

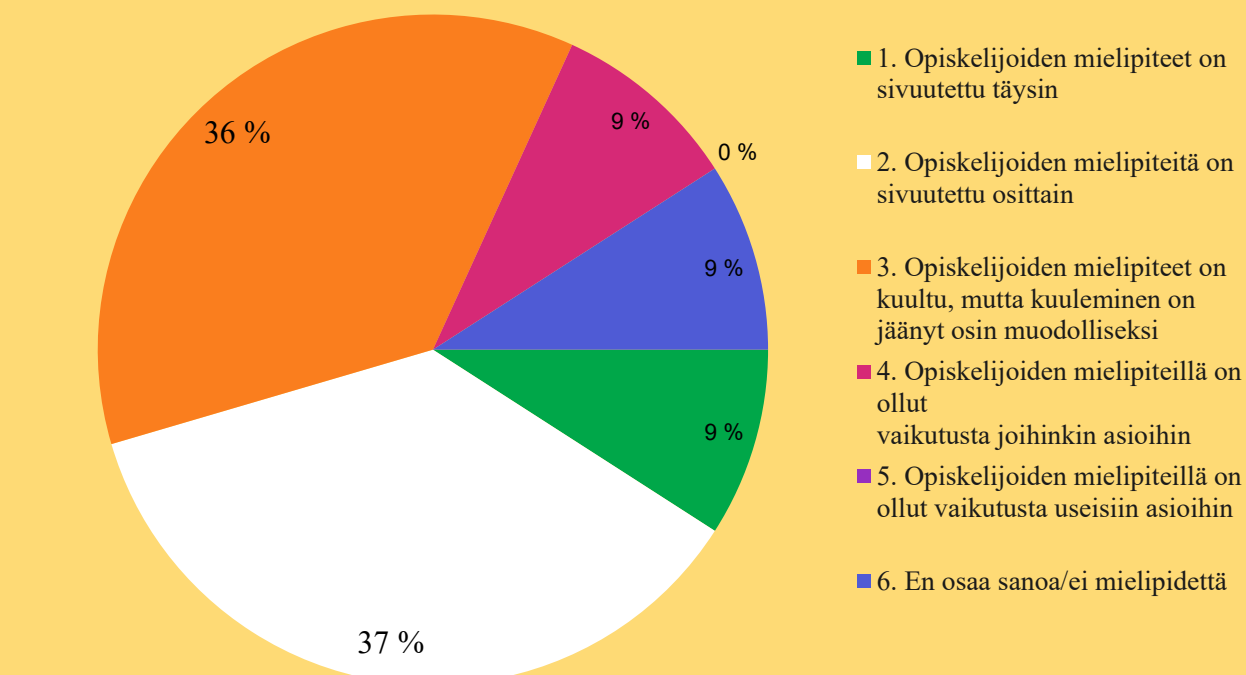
Kovin mairittelevaa luettavaa ei ole myöskään grafiikka, joka esittelee opiskelijoiden mielipiteiden vaikutuksia yliopistossa tehtäviin päätöksiin. Yli kolme neljäsosa vastaajista näkee, että kuuleminen on ollut parhaassakin tapauksessa vain muodollista. Mielenilmaukset on nähty viimeiseksi epätoivoiseksi yritykseksi saada opiskelijoiden ääni kuuluviin yliopistoyhteisössä.

Kysyttäessä mitä Wallsin kaudesta on erityisesti jäänyt mieleen, olivat vastaukset melko yhdenmukaisia. Tilavähennykset ja niiden uhka, negatiivissävytteinen puhe ja opiskelijoiden mielenilmaukset nousivat useimmissa vastauksissa esiin. Eräs vastaajista muisteli ”lämmöllä” korona-ajan sähköpostipommitusta.

Tutkivaa asiasanaa

Taustakartoitus osoitti, että tilavähennysspekulaatiota ollaan viemässä kohti käytäntöä. Tampereen yliopiston oppimisympäristöohjelmaluonnoksesta (https://content-webapi.tuni.fi/proxy/public/2023-03/yar_oppimisymp-ohjelmaluonnos_230308_suppea-1.pdf) poimittu tilojen tulevaisuutta kuvaava kaavio kertoo, että vähennysten kanssa ollaan tosissaan ja niitä ollaan lähitulevaisuudessa tekemässä suurella kädellä.

Opiskelijoiden mielipiteillä on ollut vaikutusta päätöksiä tehdessä?

Uusi aika koittaa?

Nykyisen rehtorimme Wallin kausi päättyy, kun uusi rehtori ottaa tehtävän hoidettavakseen 1. kesäkuuta 2023. Aiemmin uuden rehtorin oli määrä astua tehtäväänsä vasta vuoden 2024 alussa, mutta korkeakoulusäätiö perusteli nopeutettua aloitusaikaa rehtorin lyhyemmillä siirtymäajoilla sekä Jyväskylässä että Tampereella. Päätimme kysyä UDK:laisilta, millaisia ominaisuuksia uudella unelmien rehtorilla olisi.

Uuden rehtorin toivottiin omaavan ymmärrystä käytännön opetuksesta ja tutkimustyöstä. Häneltä toivotaan myös kykyä katsoa pitkälle tulevaisuuteen. ”Yliopiston pitäisi olla paikka, jossa suunnitellaan ja varaudutaan maailmaan, joka ei koita vielä pitkään aikaan. Se että juostaan vain lyhytaikaisten (10 v) trendien perässä on tuhoisaa suhteutettuna siihen, että pyritäisiin ajattelemaan millainen maailma voisi olla 100 vuoden päästä.”

Näiden lisäksi nähtiin erittäin tärkeänä, että rehtori kuuntelee aidosti koko yhteisöä ja

välittää sen hyvinvoinnista. Muodollisuus ei tässä kohtaa todellakaan riitä.

Entä mihin tulevan rehtorin toivotaan tarttuvan ensimmäisenä?

Uuden rehtorin toivotaan paikkailevan suorisuuskeskeiseksi ja yritysmaailmalliseksi muuttunutta ilmapiiriä, lisäämään yliopiston päätöksenteon ja toiminnan avoimuutta sekä ottamaan opiskelijat ”ihan tosissaan”. Uudelta rehtorilta toivotaan myös välittömiä toimia yhteisöllisyyden parantamiseksi.

Lopuksi vastaajien oli mahdollista lähettää terveisiä tulevalle rehtorille. Tässä muutamia nostoja:

”Tsemii, ei oo helppo duuni 😊👉”

”Pyydän, palauta Tampereen yliopiston asema Suomen akateemisen kruunun jalokivenä!”

”Ole tekemisissä opiskelijoiden kanssa muutenkin kuin kokouspöydän (tai Teamsin) ylitse!”

Rehtorihakuprosessin vaiheet:

24.1 Määräaikaan mennessä hakemuksia jätettiin 21 kpl mukaan lukien nykyinen rehtorimme Mari Walls.

1.2 Tampereen korkeakoulusäätiön hallitus valitsi 11 hakijaa haastatteluihin, Mari Walls vetäytyi rehtorihausta.

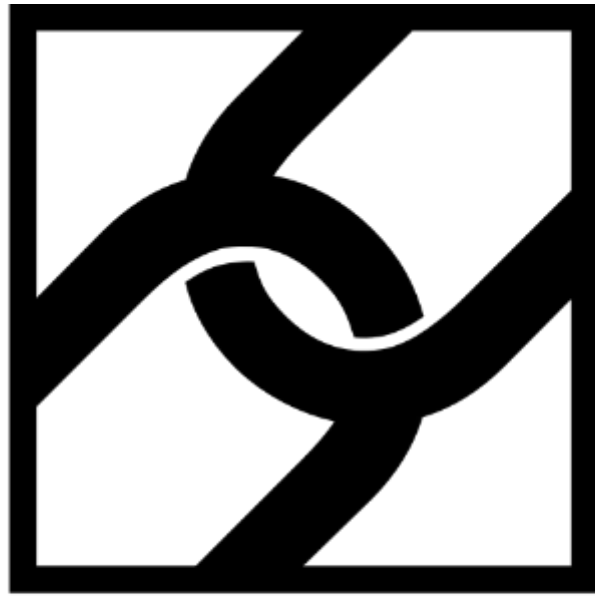
15.2 Tampereen korkeakoulusäätiön hallitus valitsi ensimmäisen kierroksen haastattelujen perusteella viisi ehdokasta seuraavaan vaiheeseen.

14.3 Toisen kierroksen haastatteluissa ja soveltuvuustesteissä parhaiten menestyneet kaksi kärkiehdokasta nimettiin. He olivat:

Jari Hämäläinen, LUT-yliopiston vararehtori, Keijo Hämäläinen, Jyväskylän yliopiston rehtori

16.3 Kärkiehdokkaiden julkinen kuulemistilaisuus Hervannan kampuksella

21.3 Tampereen yliopiston uudeksi rehtoriksi valittiin Keijo Hämäläinen

KUMULA

T O S

Bobcatsss 2023

- **Bobcatsss on vuosittain järjestettävä kirjasto- ja informaatioalojen kansainvälinen konferenssi. Kolmipäiväinen tapahtuma järjestetään joka vuosi eri Euroopan kaupungissa, ja tänä vuonna matka suuntautui Osloon. Opiskelijoiden järjestämästä konferenssista oli tänä vuonna päävastuussa Oslo Metropolitan Universityn arkisto-, kirjasto- ja informaatiotutkimuksen tiedekunta, ja apuna University College Londonin ja University of Boråsin väkeä. Tampereen yliopistosta konferenssiin osallistui yhdeksänhenkinen delegaatio.**

Valoteos Oslon uuden pääkirjaston Deichman Bjørvikan katossa.

Kuvat ja teksti: Verna Järvelä ja Peppi Niemitukia

Keskiviikko: Ensimmäinen konferenssipäivä

Aamu alkoi anivarhain, kun juna kohti Helsinki-Vantaan lentoasemaa lähti Tampereen rautatieasemalta klo 3.45. Fiksuimmat konferenssimatkailijat olivat aloittaneet matkansa jo edellisenä päivänä, ja näin ollen odottivat meitä virkeinä kohteessa. Perille OsloMetille päästyämme hyppäsimme heti mukaan ensimmäiseen keynote -sessioon, jonka piti Norjan kansalliskirjaston johtaja **Aslak Sira Myhre**, aiheena "Digital Library Dead Ends". Keynote-session jälkeen päivä jatkui tutkimuskatsauksilla ja posteriesittelyillä. Tutkimusten ja projektien aiheita olivat muun muassa avoin saatavuus, kirjastot ja saavutettavuus sekä digitaaliset kokoelmat.

Kohtasimme päivän aikana opiskelijoita ympäri maailmaa, muun muassa Seinäjoelta. Ensimmäisen konferenssipäivän kruunasi illalla järjestetty tutustumis- ja pizzahetki, jonka aikana

tutustuimme paremmin kollegoihimme Seinäjoelta. Tapahtuman järjestäjät huolehtivat ruokahävikin minimoimisesta erinomaisesti, ja saimme tilaisuudesta mukaamme kolme pizzaa, joiden kanssa vetäydyimme hotellille palautumaan pitkästä ja informaatorikkaasta matkustus- ja konferenssipäivästä.

Torstai: Toinen konferenssipäivä

Aamu alkoi mielenkiintoisesti **Geoffrey Yeon** keynote-sessiolla otsikolla "Beyond Institutions: Exploring Boundaries and Intersections Between Archival Science and Library and Information Studies". Yeo kyseenalaisti stereotypiaa siitä, etteivät kirjastot ja arkistot voisi tulla toimeen keskenään tai että niillä ei olisi instituutioina mitään tarjottavaa toisilleen - tosiasiaa yhteistyöhön on hyvät edellytykset. Muita päivän aiheita olivat muun muassa LGBTQIA+ yhteisön tietokäytännöt ja teemakirjastot, tieteelliset kirjastot ja ryhmälukeminen.

OSLO METROPOLITAN UNIVERSITY STORBYUNIVERSITETET

Institutt for sykepleie
Institutt for estetiske fa
dramasaler
Læringssenteret
Fakultet for helsefag

P
32

A
BOTTREKINGANG

Oslo Metropolitan Universityn kampusrakennus,
jossa konferenssi järjestettiin.

Tutustumassa Oslon paikallisiin uusien tuttavien kanssa.

Toisen konferenssipäivän päätti yliopiston juhlasalissa järjestetty konferenssi-illallinen, jonka aikana oli mahdollisuus vapaampaan keskusteluun muiden osallistujien kanssa. Illallisen jälkeen jatkoimme keskusteluja, muustakin kuin säästä, uusien tuttaviemme kanssa paikallisessa anniskeluravintolassa. Seuraamme liittyi opiskelijoita muun muassa Hannoverista, Pariisista, Oslosta ja Seinäjoelta.

Perjantai: Kolmas konferenssipäivä

Viimeinen konferenssipäivä alkoi opastetulla esittelykierroksella Oslon uudessa kaupunginkirjastossa, joka on Norjan suurin kirjasto ja työllistää yli 300 ihmistä. Kirjasto avattiin yleisölle vuonna 2020, ja se tarjoaa laajojen kirjastopalvelujen lisäksi asiakkailleen esimerkiksi työskentelytiloja ja elokuva-alin. Esittelyn jälkeen oli aika konferenssin viimeisten tutkimuskatsausten, joiden aiheina olivat moninaisten ihmisryhmien informaatiokäyttäytyminen sekä informaatio- ja tiedonhallinta. Viimeisten esittelyiden jälkeen oli vielä vuorossa päätöstilaisuus, jossa julkaistiin muun muassa ensi vuonna järjestettävän Bobcatssin järjestäjäkaupunki sekä palkittiin vuoden Bobcat, joka tällä kertaa oli ViMon tutkintaohjelmavastaava **Paavo Arvola**. Bobcatsss-delegaatio onnittelee Paavoja lämpimästi!

Paluumatka kohti Tamperetta alkoi uupuneissa, mutta onnellisissa tunnelmissa. Viimeisten kaupungilla kiertelyiden jälkeen suuntasimme Flygtägetilla lentokentälle, josta Finnair tarjosi matkaseurueellemme tasaisen turvallisen kyydin takaisin Suomeen. Tunnin Tikkurilassa odottelun jälkeen pääsimme yöjunan kyytiin. Suureksi voitoksi voidaan lukea se, ettei kukaan nukkunut

asemansa ohi ja päätyntä esimerkiksi Seinäjoelle.

Muita konferenssitunnelmia

Vaikka kiinnostava konferenssi-ohjelma piti UDKlaiset kiireisenä, aikaa jäi myös muulle Oslon tutustumiselle. Osa delegaatiosta kävi kansallismuseossa ihastelemaan Munchin Huuto-maalausta samalla kun osa vieraili Holmenkollenin maisemissa, joskin mäkihyppytorni oli ikäväksemme/helpotukseksimme suljettu turisteilta juuri kyseisellä viikolla. Lisäksi ehdimme myös ihastelemaan oopperataloa sekä kuninkaanlinnaa, syömään Oslon vanhimmassa leipomossa ja tutustumaan Norsk Folkemuseumiin.

Kaiken kaikkiaan matka Oslon oli onnistunut ja konferenssi mielenkiintoinen. Bobcatssiin on jokaisen informaatiotutkimuksen opiskelijankin mahdollista lähettää oman kandin tai gradun tutkimustuloksia ja näin päästä matalalla kynnyksellä kokeilemaan tutkijan elämäntapaa.

Ensi vuoden Bobcatsss järjestetään Portugalin Coimbrassa, ja kuka tietää, ehkä kahdeksan vuoden tauon jälkeen jälleen vuonna 2025 Tampereella. ;)

Vinkkejä tuleville Bobcatsss-matkailijoille:

- **Konferenssikaupunkiin kannattaa matkustaa viimeistään päivää ennen konferenssin alkamista.**
- **Ajan varaaminen maahan/ kaupunkiin tutustumiseen yliopiston ulkopuolella kannattaa.**
- **Lähialueen hotellit saattavat tarjota yösijoja konferenssivieraille tarjoushintaan. Näitä kannattaa alkaa pitää silmällä hyvissä ajoin!**
- **Reissussa pärjää hyvin, kun osaa sanoa kohdemaan kielellä "kyllä" ja "ei".**
- **Kannattaa osallistua ainakin yhteen tutustumisleikkiin vaikka ajatus vähän karmisikin!**

Akateemisen kyykän MM-kilpailut pelireissu-reportaasi, 2023

Teksti ja kuvat: Miika Moilanen, Joukkuekuva: Saku Smolander

Aiempi ratikka oli peliliike. Viime vuodesta viisastuneena suuntasin haalarit kilisten kohti Sammonaukion ratikkapysäkkiä kello 7:54 lähtevään kuljetukseen. Pysäkillä sai jo aamuhämärällä tihrustaa unihiekat silmistä karisten kanssamatkustajien haalareiden värejä ja mahdollisia selkäbrodeerauksia. Ratikan saapuessa tehtäväksi tuli etsiä tuttujen naamojen lisäksi omien haalareiden kanssa yhtä vihreää varustusta. Rivit koottuaan UDK:n ja Luupin sekajoukkue Splash Damage aloitti matkansa kohti Hervannan kampukselle rakentuvaa pelikenttäänsä. Vaikka matkan alku taitettiin ennen aamun sarastusta, niin kyse oli laskelmoidusta ja Siperian kautta opistusta valinnasta. Tänä vuonna ei tarvinnut taistella kyynärpäillään omasta matkustuspaikastaan. "Aiempi ratikka oli peliliike", kiteyttää joukkueen kapteeni Jere joukkueen matkan taittuessa kohti ensimmäistä ottelua.

Doers do, not doers don't

Viime hetken huoltotauon jälkeen Duo-ostoskeskuksella Splash Damage asetti suunnakseen Hervannan kampuksen alueelle piirretyyn pelikentän numero 127. Asiasanan multimediataiimin liittyessä tukijoukkoihin oli ilmassa viimeistään nyt suuren urheilutapahtuman tuntua. Tapahtumapäivä oli myös yksi kevään kauneimpia ja aurinkoinen kevyt pakkaskeli nostatti osallistujien energiaa aamukahvien vielä tehdessään tietään piristysavuksi.

Kentän löydyttyä joukkueella oli hetki aikaa ottaa tuntumaa kyykän pelivälineisiin eli karttuihin, mutta harjoitusheittoihin ei ollut kuitenkaan aikaa, sillä kellon lyödessä yhdeksän oli aika aloittaa ensimmäinen ottelu. Nyt oli sen hetken aika, johon Splash Damagen kaksi pelaajaa oli harjoitellut Ruskakyykässä vuoden 2022 syksyllä. Empimiseen ei ollut kuitenkaan aikaa tai kuten joukkueemme Hannes totesi: "doers do, not doers don't". Ensimmäisen kartun raapiessa

jäistä pelikenttää ja kyykkien lentäessä oli kapteenimme Jere avannut pelin sekä vastustajan päädyn. Vastustajamme NikkariFC vastasi aloitukseemme yhtä vakuuttavasti ja ensimmäisessä pelissä ei ollut varaa poistella ruostekerrosta, vaan tuli pelata voittaakseen. Kahden pelatun päädyn jälkeen Splash Damage nappasi ensimmäisen voittonsa ja tulevaisuus oman lohkon osalta oli valjenneen päivän tavoin valoisa.

Pieni kähinä päällä

MM-Kyykässä oman joukkueen otteluiden välillä tauot voivat venyä puolesta tunnista aina pidempään kolmen tunnin taukoon ennen jatkolohkon otteluita. Tämän vuoksi on tärkeää pitää kone lämpimänä, sillä pikkupakkanen ajan myötä puree vaatetuksen läpi. Varteenotettavia selviytymiskeinoja on kauppareissujen aikatauluttaminen pidemmille tauoille, erilaiset ruumiinlämpöä kohottavat liikeharjoitukset tai Splash Damagen tapauksessa pidetään

joukkueen kesken yllä varjonyrkkeily-käihinää aamusta saakka.

Ennen toista peliä ei ollut varaa hyytymiseen, sillä vastukseksi saimme tiimiasuillaan edukseen erottuvat Keski-ikäiset Mutantti Ninja Sedät. Hävitystä hutunkeitosta saakka huomasimme vastassa olevan kova vastus. Ensiheitot vahvistivat näitä tunteja ja kun ensimmäinen pääty oli pelattu, niin joukkueiden välillä oli vain yhdeksän pisteen ero Splash Damagen hyväksi.

”Turnauksessa ei ollut varmaan montaa joukkuetta, jotka eivät hävinneet peliäkään, mutta eivät silti päässeet jatkoon.”

Kyykkien kaartaessa kentältä tasaiseen tahtiin joukkueemme huomasi, kuinka tiukasta pelistä onkaan kyse. Kukaan ei kuitenkaan osannut valmistautua lopuksi ilmoitettuun kokonaistulokseen. KMNS (vapaa lyhenne) sai kurottua yhdeksän pisteen kaulan kiinni ja toinen pelimme päättyi tasapeliin. Alkulohkossa otteluita ei pelata ratkaisuun saakka, vaan nyt lohkon muiden joukkueiden suoriutuminen ja oman joukkueemme pelien pistekeskiarvo tulisivat ratkaisemaan jatkopeliemme kohtalon.

Ei siinä sen v*tumpaa

Toisen ja kolmannen pelin välinen tauko ei ollut yhtä pitkä kuin aikaisempi ja äskettäinen tasatulos varmasti nosti hien joukkueemme pintaan. Ennen kuin tarvittavat tosiasiat tuli sisäistettyä, niin kolmannen ottelumme ensimmäinen heitto jo kolahti kenttään. Tämän heiton toimittivat lohkon viimeinen vastuksemme Ryyppyklubi.

Peli pysyi tasaisena loppuun saakka, mutta Splash Damagen aamupakkasen jäädyttämät hermot alkoivat kieltämättä sulamaan. Yhtä paljon kuin peliä pelattiin vastustajaa vastaan, niin

joutuimme myös ylittämään aikaisemmat tuloksemme, jotta pistekeskiarvomme alittaisi KMNS:än kerryttämän pistesaldon. Toisen päädyn viimeisillä heitoilla alkoi käymään ilmi, että tähän ei tällä kertaa pystytty.

Splash Damagelle oli sinänsä lohduttavaa, että vaikka jatkopaikan turnauksessa vei KMNS, niin viimeinen peli päättyi voittoon. Karvaalta kuitenkin maistui hiuksenhieno ero, joka jäi Splash Damagen (-42) ja KMNS:än (-39) keskiarvojen erotukseksi. Taas oli nieltävä se totuus, että jonkun on pakko jäädä hopeasijalle, vaikka ero voittajaan olisi sekunnin sadasosat, muutamat senttimetrit tai puolitoista kyykkää.

Kohteliaiden onnittelujen ja

loppukättelyiden jälkeen tapahtumapäivän jatkuvaksi puheenaiheeksi muodostuikin itseironinen kehu, että turnauksessa ei ollut varmaan montaa joukkuetta, jotka eivät hävinneet peliäkään, mutta eivät silti päässeet jatkoon. Jatkopaikan puutteesta huolimatta (niin turnauksessa kuin sen ulkopuolella) olimme tyytyväisiä päivän peleihin. Päivä oli täynnä pieniä onnistumisia, mutta pienestä jäi myös kiinni pelien jatkuminen. Splash Damagen Leevi uhkailikin jo joukkueen paluusta pelikentälle vuoden 2024 turnauksessa vahvempana kuin koskaan. Siihen asti joudumme etsimään lohtua turnauksen aikana toistetusta kiteytyksestä, joka käy erinomaisesti myös sen lopputuloksen kuvaamiseen: “ei siinä sen v*tumpaa”.

Haastattelu: Aj-podin pitäjä Peltola haluaa tarjota virtuaalista takkatulta korville, mutta ei nauti päämäärättömästä mutuilusta

Teksti ja kuvitus: Sanni Huttunen

Elias Peltola on pystyttänyt UDK:n ainejärjestötilaan virtuaalisen takkatulen, Aj-podin. Toisen vuoden mediatutkimuksen opiskelija Peltola toivoo podcastin tavoittavan mahdollisimman monta ihmistä ainejärjestöstä ja ehkä sen ulkopuoleltakin:

— Haluisin kasvattaa podcastia, tehdä tästä koko UDK:n ja Asiasanan yhteisön podcastin. Sitä olis kiva kuunnella ja se tois lisäarvoa tälle opiskelijaelämälle. Ja mä oon tästä saanutkin palautetta, että tuntuu kuin ois mukana UDK:n toiminnassa, kun kuuntelee Aj-podia, vaikka ei oisikaan aikaa ainejärjestötoiminnalle.

Lähdin kyselemään, millaisia mielteitä Peltolalla itsellään podcasteista.

Aloitetaan aivan alusta, mikä on podcast?

— Toi on kyllä mielenkiintoinen kysymys, että mikä on podcast, tota noin, kun on näitä tavallaan podcasteja, joissa on kuitenkin videokuva, niin se on vähän siinä ja siinä, että onko se podcast vai talk show. Ehkä mä näen sen eron siinä, että siinä vaiheessa, jos podcastilla on oma tuotantotiimi ja sisältö on selkeästi leikattua, kuratoitua ja rankalla kädellä editoitua, niin rupeaisin puhumaan enemmän talk showsta kuin podcastista. Mut toisaalta podcastin voi luokitella kuka vaan, miten haluaa. Ehkä se audio on siinä kuitenkin keskiössä.

“Tuntuu että nykyään se on mennyt siihen, että joku kaveriporukka miettii, että pitäisikö pistää pystyyn podcast ja sit laitetaan mikki naaman eteen ja ruvetaan puhumaan asioista.”

Peltola arvelee kysyttäessä, ettei podcastien aikakausi kestä ikuisesti.

— Tota noin no podcast mun mielestä on viimeisen kolmen tai neljän vuoden aikana lähtenyt lentoon, niin mä en usko, että podcastit tulee olemaan suosiossa hirveen pitkään. Tällä hetkellä on aika kova boomi podcasteissa, että vähän niinku tosi monessa muussakin asiassa, kun tulee tää tosi iso boomi, niin tulee tosi paljon tekijöitä. Parin kolmen vuoden päästä 80 prosenttia tällä hetkellä pyörivistä podcasteista ei tuu olemaan enää olemassa, että vahvimmat selviää.

Millaista sisältöä podcastmaailmassa on jo liikaa?

— Mun mielestä tällä hetkellä on liikaa sellasia podcasteja, joissa ei oo päätä eikä häntää. Niissä vaan käytännössä jutellaan ihan mistä sattuu, mutta niissä kuitenkin on joku aihe. Tavallaan sellaiset hyvin suunnitellut ja hyvin tuotetut podcastit ovat todella harvassa. Totta kai podcastiin kuuluu tällainen autenttisuus, ettei se ole liian kuratoitua. Tuntuu että nykyään se on mennyt siihen, että joku kaveriporukka miettii, että pitäisikö pistää pystyyn podcast ja sit laitetaan mikki naaman eteen ja ruvetaan puhumaan asioista. Semmosta mutuilua sellaisissa podcasteissa on, toisaalta se niissä ehkä viehättää.

— Sanoisin niin, että enemmän asiapitoista podcastia ja vähemmän mutuilu-podcastia, ymmärrän kyllä miks niitä on olemassa kumpaakin, että niillä on omat kuuntelajakuntansa kummallakin. Mua ei haittaa jos joku haluaa kuunnella semmosta podcastia, missä ei oo mitään päätä eikä häntää.

Kuka olisi unelmien vieras?

— Tosi vaikee sanoo, yks tällöinen tosi hieno juttu, joka saadaan ehkä kevään aikana tapahtumaan, on tää terapeutti **Ville Merinen**, somepersoonana tulee puhumaan Aj-podiin. Ei siitä sen enempää paljasta vielä. Jos nyt Suomesta pitäis joku tänne podcastiin saada niin ehkä jonkun suuren mediatalon toimitusjohtaja ois tosi mielenkiintoinen, jos joku realistinen. Epärealistinen valintani olisi Sauli Niinistö.

Ketä sun podcast palvelee?

— Mun mielestä se palvelee sellasta henkilöä, joka haluaa jotain ajanvietettä. Mun mielestä podcastit ovat semmosta sisältöä, että sä voit kävellä tai tehdä jotain muuta samalla. Tää on jopa vitsiks muodostunut. Ystävänä **Miika Moilanen**, Aj-podin apulastuottaja, sanoo tätä hyvin ironisesti aina silloin tällöin, että on tällöisiä digitaalisia takkatulia. Mun mielestä podcast on tällöinen digitaalinen takkatuli.

— Eikä podcastien tarvitse mun mielestä tarvii palvella ketään. Ne ovat vähän semmosta hömppäkamaa. Niitä ei ehkä pitäis ottaa niin tosissaan, tai ainakaan ite en ota niitä niin tosissaan. Ehkä siinä on se niiden suola. Semmosta rentoo keskustelua. Ehkä ne on suunnattu ihmisille, jotka haluavat digitaalista takkatulta. Tai sit podcasteja on erilaisia, jokaiselle löytyy varmasti jotakin.

— Ehkä jonkilaista kärsivällisyyttä vaatii podcastin kuuntelu, koska on tietynlaisia nyansseja puheessa. Esim jotain hokemia. Mä sanon joka aj-podissa tota noin, elikkäs, ainakin sata kertaa, ajatuksen virta voi olla katkonaista, pitää olla kärsivällinen kuuntelija ja hyväksyä epätäydellisyydet.

“Mä sanon joka aj-podissa tota noin, elikkäs, ainakin sata kertaa. Ajatuksen virta voi olla katkonaista, pitää olla kärsivällinen kuuntelija ja hyväksyä epätäydellisyydet.”

Toiveita ja haaveita?

— Yks tavoite Aj-podissa on et se ois helposti lähestyttävää et mulle pystyy tulee jutteleemaan, jos on aiheita. Tällä hetkellä Aj-podin paikat on tosin menneet. Kannattaa ilmoittautuu nopee, kun aika tulee.

Asiasanan
Instagramissa
@asiasanalehti voit
nähdä pian Aj-podin
tuotantoprosessista
lisää.

pakina

Tällä palstalla otetaan nasevasti kantaa kenenkään pyytämättä tai tahtomatta toisinaan ajankohtaisiin, mutta suurimmalta osin menneen päivän aiheisiin. Kirjoittajalla on hallussaan kaikki mitä nykypäivän argumentaatioon tarvitaan, eli vaihtelevan luja usko itseensä ja tekemiseensä.

I6.3.2023 Ruoka Lusikka

IMDb top 250 on huijausta – olisit nähnyt eilisillan

Rakkaat lukijat minun on tunnustettava teille yksi asia. Elämäni ei ole koskaan ollut kuin leffa. Tai jos on, niin sitten kyseessä on melodramaattinen tragikomedialle jossa ei ole onnellista loppua näkyvissä. Ei, tuo on liioittelua. Lähin verrokki on tylsä suomidraama, jossa ei tapahdu yhtään mitään ja kaikki ovat jostain syystä jatkuvasti hikisiä. Tosin kauniit, laajat ja turhan kauan viipyilevät maisemakuvat loistavat poissaolollaan. Niiden tilalla on harmautta, loskaa, meluisia tai täysin tyhjiä katuja. Ei edes genitaalit vilku. Saatana.

"Eilisiltä oli leffa." Eli siis se oli etukäteen käsikirjoitettua ja jokainen paikalla ollut pyrki vetämään vuosituhannen roolisuoritusta pitäen sisimpänsä visusti itsellään tai sitten liioitteli yli kaikkien äyräiden? Illan kulminaatio oli se kun kakkospääosaa esittävä unohti vuorosanansa lervatessaan tekopalmun juurelle.

Jos elämäsi on leffaa olet näyttelijä, kuten yksi modernin päivän kansallisrunoilijoistamme riimitteli. Yhtä tähdellistä kuin kadulla pyörivän tyhjän muovipussin perässä juokseminen.

Lähdenkin tästä lenkille, koska niin oikeat ja hyvät ja terveelliset ja puhtoiset ja hyvät ja terveet ja muita tuomitsemattomat ihmiset halajavat tehdä ja siitä he nauttivat. Tai ainakin niin he mukisematta paikkansa täyttävät, koska niin on jämäpti. Ja ei, en aio rytmittää askeleitani kuulokkeista pauhaavan musiikin tahtiin, kuvitellessani samalla kiitäväni läpi toiminnan täyteen tai koskettavan musiikkivideon. Korostaen toisinaan tiettyjä iskuja rytmikkäillä käsien liikkeillä tai sovittamalla huulieni liikkeet laulun sanojen mukaan. En tietenkään tekisi niin.

**Rikas, rakas ja
koukuttava
Miika Moilanen**

**Kylmä, kuolettava
ja kaunis
Joonas Laine**

Rikas, rakas ja koukuttava

Teksti ja kuvitus: Miika Moilanen

Viime vuosien suosituimpia HBO:n alkuperäissarjoja *The White Lotus* (2021-) ja *Succession* (2018-2023) yhdistää niiden emoyhtiön lisäksi suuri juonellinen teema. Tämä yhteiskuntaa ja yksittäisiä toimijoita eteenpäin johdatteleva tavoite on myös ostanut valkokankaalta pinta-alaa itselleen vuoden 2022 elokuvissa, kuten *The Menu* ja *Triangle of Sadness*. Kuitteja seuraamalla voidaan huomata, että näitä kaikkia neljää edellä mainittua tuotantoa yhdistää moni tekijä: suuret ensemble-roolitukset, eksoottiset miljööit sekä tärkeimpänä; päähenkilöiden valtava taloudellinen pääoma.

Rikkautta on fiktiivisissä tuotannoissa tutkittu aina F. Scott Fitzgeraldin *Kultahatusta* (1925) samaiseen kirjaan pohjautuvaan Baz Luhrmannin elokuvaan, joka julkaistiin 88 vuotta alkuperäisteosta myöhemmin. Tuossa välissä oikean maailman öljypohatat muuttuivat mediamoguleiksi ja dotcom-miljardööreiksi ja kirjat jätettiin nurkkaan kellastumaan televisioiden vallatessa olohuoneet. Mikä sitten näissä taloudellisesti riippumattomissa henkilöahmoissa jaksaa kiehtoa vuosikymmenestä toiseen? Onko kyse käsikirjoittajien lyönneistä niin kauas yön yläpuolelle, etteivät hahmot enää tunnu oikeilta? Tarjoavatko nämä hahmot niin vähän tarttumapintaa keskivertokatsojalle, että heidän inhimillisyyden rippeistä roikutaan kaudesta kauteen toivoen parannusta? Vai onko kyse vain yleisön mieltymyksestä katsoa hahmon itkemistä mieluummin Ferrarin ratin takana, kuin käytetyn farmariauton hilseilevillä penkeillä?

Miksi kasvualusta on etenkin tällä hetkellä otollinen näille sarjoille ja elokuville?

Tuotannollisina tekijöinä ovat varmasti televisio- ja suoratoistosarjoihin upotettavat elokuvatasoisen budjetit. Sarjat voidaan kuvata ympäri maailmaa tarjoten katsojille eksoottisia maisemia, jotka etenkin koronasulkujen aikaan toivat kotisohville tarvittua eskapismia. Myös miljardööreistä uutisoiminen on asettunut mediassa vankoilta jalansijoille megalomaanisten yrityskauppojen ja konkurssien myötä. Katsoja voi tehdä mielessään yhteenvetoja ruudun ulkopuolisiin suurtoimijoihin. Esimerkiksi *Succession* keskiössä oleva Roy-suku, joka peilaa reaali maailmassa News Corpin omistavaa Murdochin suvun rakennetta ja perheen keskinäistä valtapieliä. Näiden kuvausten kiehtovuutta lisää myös katsojan asettaminen samalle korkeudelle rikkaiden toimijoiden kanssa. Emme enää tähystä ylös pilvenpiirtäjiin tai lue tehdyistä sopimuksista taloussanomista, vaan näissä sarjoissa ja elokuvissa meidät vedetään suljettujen ovien taakse osaksi eliittiä.

Ökyrikkaita kuvaavia teoksia katsoessani koen, että nämä henkilöahmot ovat irrotettu todellisuudesta jonkun tietyn tunteen tai dilemman ilmaisua varten. Kun hahmon motiivina ei ole päivästä päivään taloudellinen selviytyminen, niin tarinoihin löytyy konflikteja hahmojen ihmissuhteiden ja satunnaisten kohtaamisten myötä. Kysymykset, kuten kuinka hahmo kohtelee palvelusväkeään tai tasapainottelee raha-ahneita sukulaisiaan toimivat katsojalle mittanauhana, jolla voidaan havainnollistaa kuinka kauaksi hahmot ovat etääntyneet kuolevaisista veronmaksajista. Noissa kohtaamisissa katsoja toivoo, että hahmoilla olisi jotain kehuva sanottavaa muille ihmisille, mutta yleensä myös halu nähdä miten pitkälle törkeät ja sikailevat kroisokset pääsevät ennen kuin heidän tekojensa seuraamukset ottavat heidät kiinni.

Edellä kuvattu vastakkainasettelu palvelusväen ja palveltavien välillä käy etenkin ilmi Ruben Östlundin Oscar -ehdokkuuksia keränneessä elokuvassa *Triangle of Sadness* (2022). Ökyjahdin iskeytyessä ristiaalokkoon ja ruokasalin irtaimiston lentäessä laivan kapteeni sekä matkustajiin kuuluva miljardööri pitävät keskenään vitsikilpailua henkilöstön siivotessa parhaansa mukaan lasinsiruja ja oksennusta laivan käytäviltä. Myöhemmin elokuvassa ökyrikkaiden matkustajien ja laivan henkilöstön jouduttua uuteen ympäristöön nämä hierarkiat alkavat luhistumaan sinikaulustyöläisten ollessa ainoita kykeneviä selviytymään. Rahan, luksuksen ja eksessiivisyyden poistuessa kuviosta valtarakenteet muodostuvat kuitenkin jonkin muun valuutan ympärille. Kyseisen elokuvan tapauksessa selviytymistaitoja vaativissa ääriolosuhteissa jokaisen pankkitilin alta paljastuu ihminen joka pyrkii edelleen hyväksikäyttämään etujaan.

Mainitsemissani esimerkeissä on mielenkiintoista myös seurata, miten ökyriikkaat puhuvat keskenään ja mikä on heille oleellista - rikastumisen lisäksi. Haetaanko varallisuudella valtaa vai koitetaanko sillä paikata jotain perhe- tai parisuhdetta. Kaikissa mainitsemissani esimerkeissä perisynti ahneus varjostaa värikkäitä henkilöhahmoja. Samaa teemaa käsittelevien teosten listaa voisi jatkaa nimikkeillä, kuten *Billions* (2016-), *The Wolf of Wall Street* (2013) tai pelkkä *Wall Street* - rahan ja vallan katu (1987). Rahasta tulee hahmoille väistämättä obsessio ja sitä koitetaan kerryttää keinoja kaihtamatta. *Succession*in tapauksessa isona kysymyksenä lienee, että käytäisiinkö sarjan yhtäkään keskustelua perheenjäsenten välillä ilman tuota maallista motivaattoria.

Miksi nämä kuvaukset pelastamattomista henkilöistä jaksavat siis koukuttaa? Näihin elokuvaan ja sarjoihin yleensä pätee draaman kaari, jossa päähenkilö löytää, yleensä epärehellisen, tavan rikastua ja hiljalleen tämä nousee johtoportaasta ylös taloudelliseen riippumattomuuteen.

Osakemarkkinoiden tapaan tätä nousua seuraa kuitenkin melkein aina lasku. Raha ei täytäkään hahmon sisäistä tyhjiötä tai se ei toimikaan suunnitellusti koston välineenä. Tämän jälkeen ystävät ja perhe häviävät ympäriltä jolloin hahmo jää kuilun pohjalle, joko pennittömänä tai miljonäärinä, mutta kuitenkin yksin. Tässä jatkuvassa vaihtelussa nousu- ja laskusuhdanteiden välillä piilee näiden elokuvien ja sarjojen suola.

Silmäparimme liimautuvat ruutuun selvittääksemme kuinka korkealle hahmo voi vierittää kiven vain sen valuakseen takaisin alas. Haluamme samalla tietää mitä kaikkea kivi jyrää alleen tällä matkalla.

Mainitsemissani esimerkeissä, kuten *Succession*, *The White Lotus* tai *Triangle of Sadness* hahmot aloittavat jo huipulta. Tämä takaa katsojalle jo lupauksen, että tulemme näkemään jonkin sortin pudotuksen. Näissä esimerkeissä linssin värjää satiirin tumma suodatin, mutta yleensä hahmoista löytyy tarpeeksi yhtymäkohtia joihin katsojana voimme tarttua ilman seitsemän numeroista tilin saldoa. Hahmoista ei tehdä kaksiulotteisia pilapiirroksia, vaan syvempiä henkilöhahmoja katsojalle samaistuttavine tavoitteineen ja pelkoineen. Television "antisankarien vuosikymmen" on tullut päätökseensä Don Draperin, Walter Whiten ja Tony Sopranon poistuttua ruuduiltamme ja nyt on tullut aika katsoa yhteiskuntaamme ylhäältä alaspäin Manhattanin pilvenpiirtäjistä. Isojen tarinoiden kertominen pienellä skaalalla on vaihtunut pienten tarinoiden kertomiseen isojen ilmiöiden taustoittamana. Katsomme ökyrikkaista kertovia sarjoja siinä toivossa, että emme samaistu hahmoihin, niin kuin emme halunneet samaistua televisioruutuja täyttäneisiin sosiopaatteihin vuosituhaten alussa ja 2010-luvulla. Ehkä rikkaita kohtaan ivailevasta satiirista löytyy omanlaisensa lohtu, sillä tiedämme jo loppuratkaisun: raha ei tuo rakkautta tai onnea - mutta katsojalukuja sitäkin enemmän.

"Katsomme ökyrikkaista kertovia sarjoja siinä toivossa, että emme samaistu hahmoihin, niin kuin emme halunneet samaistua televisioruutuja täyttäneisiin sosiopaatteihin vuosituhaten alussa ja 2010-luvulla."

Ainoa kerta kun Limbossa pääsee koskettamaan toista ihmistä on, kun tuo toinen on avain hänen ongelmansa ratkaisemiseksi.

Kylmä, kuolettava ja kaunis

Teksti: Joonas Laine

Limbo (2010) julkaistiin reilut kymmenisen vuotta sitten, eikä pelimaailma ole sen jälkeen ollut entisensä. Limbo oli suunnannäyttäjää sitä seuranneille indie-peleille. Limbo kamppaili ja useampaan otteeseen nappasi vuoden peli -tittelin sellaisten massiivisten pelien nenän edestä kuin Call of Duty: Black Ops. Suitsutusta peli sai erityisesti grafiikoistaan ja äänisuunnittelusta sekä pelimekaniikoistaan

Pelaaja ohjailee poikaa joka etsii siskoaan limbossa, elämän ja kuoleman välitilassa. Mekaniikoiltaan kyseessä on melko yksinkertainen kaksiulotteinen pulmapeli. Liikkua voi sivuille, ylös ja alas. Köysii pitkin voi kiipeillä ja laatikoita työntää. Etenemissuunta on pääsääntöisesti oikealle ja eteenpäin päästäkseen pelaajan täytyy ratkoa erilaisia suurempia ja pienempiä pulmia.

Joskus ratkaisuna on vipujen vetäminen tai nappien painaminen oikeassa järjestyksessä, joskus kelluskellaan laatikon tai puunpalan avulla pakoon joko ympäristön tai valtavan hämähäkin aiheuttamaa vaaraa. Yhdessä tapauksessa ratkaisuna on raahata loisen hukkuttama toisen lapsen ruumis, hiuksista

vetämällä, kasvot maata raapien, jättiläismäiseen puristimeen.

Limbo on alunperin latinaa (limbus) ja nykyisellään seurapelin lisäksi, sillä voidaan tarkoittaa ratkaisemattoman tilanteen synnyttämää välitilaa. Katolisessa kristinuskossa limbo on sijoituspaikka niille, jotka eivät ansainneet päästä taivaaseen, mutta eivät myöskään helvettiin. Miellyttävästä välitilasta ei kuitenkaan ole kyse, sillä limbolla tarkoitetaan helvetin reunaa.

Limbon limbo on pääasiassa autio, monin paikoin tukahduttava. Matkaaja on pieni ja koska vain muserrettavissa.

Matka alkaa valtavien puiden juurelta ja etenee kohti kaupunkia, jonka tehtaiden koneet lopulta nielevät pelaajan sisäänsä. Kuljettu reitti on lenkki, joka muuttuu loppua kohti aina vain tiukemmaksi ennen kuin sylkäisee ulos.

Limbossa kuoleminen on jatkuvasti läsnä. Elollisten olentojen lukumäärä ei kasva kymmeniin muuten kuin laskemalla mukaan hyönteiset ja linnut. Pelaajan hallitseman Nimettömän pojan ja tämän siskon lisäksi limbossa on kuusi muuta lasta ja jättiläishämähäkki.

Limbo on mustavalkoinen. Hahmoista, puista ja rakennuksista näkyvät ainoastaan tummanpuhuvat siluetit. Valo, lohdullinen tai tappava, on kirkkaan valkoista. Nimettömän pojan silmät loistavat pimeyden keskeltä valkoisina. Tuo yksityiskohta tuo mukanaan selkäpiitä karmivan ja painottavan lisänsä. Jättiläishämähäkin lävistäessä pelaajan päästä varpaisiin, eivät nimettömän pojan silmät sammu välittömästi. Pelaaja pääsee todistamaan niiden sammumista samalla, kun hämähäkki ravistelee pojan ruumiista jalassaan kuin märkää sukkaa.

Limbossa kuoleminen on aktiivista ja jatkuvaa. Ympäröivä maailma käy läpi kuoleman kouristuksia, tuuli humisee ja linnut laulavat yksinäisinä tyhjien, hiljaisten kenttien yllä, sähkö syöksyy johdoissa pulsseittain kipinöiden, neonvalot välkkyvät vain toisinaan, rakennukset hajoavat ja savupiipuista nousee savua vielä hetkellisesti palavien tulien myötä.

Kuudesta vastaan tulevasta lapsesta jokainen kuolee jonkun muun todistaessa asiaa lakonisesti vieressä. Ruumiita ympäröivät kärpäset ja joka paikka on täynnä ansoja pitämässä huolen, ettei kukaan selviä liian pitkälle.

Itselleni pelin suurin mysteeri oli vastaantulevien lasten yritykset estää nimetöntä poikaa etenemästä. Mikä ajaa muut lapset hirveässä tilanteessaan estämään yksinäistä matkaaajaa menemään yhä

syvemmälle ja oletettavasti kohti yhä vain vaarallisempia osia heidän synkkää maailmaansa? Itsekkyys vai pelko? Ainoa kerta kun pelissä nimetön poika pääsee koskettamaan toista ihmistä on, kun tuo toinen on avain hänen ongelmansa ratkaisemiseksi.

Kuolemaa kahdessa tasossa.

Kuukauden Karvakaveri

Asiasanan toimitus on harrastanut tutkivaa journalismia UDKamuissa, ja valikoinut Eläinkamuista esiteltäväksi yhden valloittavan lemmikin Kuukauden Karvakaveri-palstalle!

Teksti: Jemina Raukamo

Kuukauden Karvakaveri-tittelin voittaja on..... *rumpujen pärinää*

..... hurmaavista hurmaavin **Kobe!!!!**

Koska halusimme tietää tästä hurmurista lisää, päätimme haastatella voittajaa:

Mikä on suosikkiherkkusi?

“Juusto, keitetty kana ja riisi! Maksalaatikko nakeilla kans jees aina synttäreinä.”

Mitä tykkäät touhuta?

“Parasta on pyöriä mudassa heti suihkun jälkeen, tai talvella hangessa delfinin leikkiminen. Noudan myös mielelläni omistajien sukkia ja muita vaatteita pyykkikorista ja jätän ne lojumaan ympäri kämpppää. Tykkään myös kulkureittien blokkaamisesta just silloin, kun omistajilla on jonnekin kiire.”

Jos haluat saada rakkaan eläinystäväsi esille tälle palstalle, sinun ei tarvitse tehdä muuta, kuin postata kuva hänestä UDKamujen Eläinkamut-osioon! Toimitus valitsee (suunnilleen) kuukausittain oman suosikkinsa esiteltäväksi tälle palstalle.

Kuvaile luonnettasi 3 sanalla:

“Rohkea (en todellakaan pelkää esim. postipyörää), härö ja laiska”.

Aamuvillit vai iltarallit?

“Iltavillit, koska on parasta olla rasittava ja räyhätä silloin kun kotiväki yrittää nukkua!”

Jos omistajasi tekisi yhden päivän ajan kaikkea mitä haluat, mitä päiväsi sisältäisi?

“Ensinnäkin se jättäis jääkaapin oven auki, ja juustot löytyis alahyllyltä ilman pakkauksia. Tämän jälkeen mentäis mun tyttöystäväkuultsu-Lumin luokse ja sen jälkeen etittäis yhdessä alueen isoin kuralammikko, missä voitais purra toistemme nilkkoja ja korvia. Tämän jälkeen olisin jo sen verran väsynyt että voisin mennä omistajan sänkyyn nukkumaan niin, että hiekka ja muut roinat jäis sen lakanoihin noin 6 kuukaudeksi jumiin. Päivä päättyis siihen, kun saisin syödä tosi hyvän tuoksusen lehmän päänahan.”

INA

Informaatioalan akateemiset
Akademiska Informationsspecialister